

И, о ненадѣйна сполука ! Искра свѣтнува внезапно въ очитѣ на рыбаля, челото му ся сбрѣчкова и разведря, и устнитѣ му нѣжно ся усмихнуватѣ, сызйтѣ му руковатѣ, ето го, отпаднахъ наистинѣ и приблѣднѣхъ, но съ умѣтъ си и хубавецъ както и другъ пѣтъ..... тури рѣжѣтъ си на челото си, пригледа жилището си, градинѣтъ си, заливѣтъ, пѣтътъ, домашнитѣ си съкровища..... майкѣ си, братіята, женѣтъ си..... и неіѣ като позна, извика като іѣ пристиснѣ въ обятіата си. — Ты ли си Маріе ? О благодаріѣ ти, Боже мой ! О благодаріѣ ти, Маріе Аркска !

И наистинѣ Марія Аркска му докара и това благополучіе, да си дойде умѣтъ му на мѣсто!.....

Разбира ся вече безмѣрната радость на злочестѣтъ селянкѣ и на всичкото домородство. Таквызи образи не ся описуватѣ, само ся отгадаватѣ душевно.

ІХХ Внезапность и пакѣ паданіе.

И тая радость трая до вечерѣтъ, а Пузолянката като бѣ сѣднѣла при съпруга си до прозорецѣтъ кѣмто заливѣтъ, зела бѣ да вѣрува въ вѣчностѣтъ на блаженството си, когато и двамата трепихъ стреснѣты отъ изгѣрмяваніето на тысяцы пушкада и сѣгледахъ въ заливѣтъ какѣ за испѣквахъ петь, десеть, двадесеть, четырdesеть, петедсеть галеры и други по-големы корабы, на конто ся развѣваше Кастилската знамя

Жената приблѣднѣ, като устрѣлена въ сърдцето, а рыбаинѣтъ скочи и извика !

— Флотата и войската на Испанскій царъ ! Свърши ся вече съ Неаполь и съ Неаполитанцѣтъ !

И съсъ стремително око измѣряше растоїніето, броеше корабитѣ, подскачаше при пушкарнитѣ грѣмванія, тичаше ту кѣмъ прозорцѣтъ, ту кѣмъ вратата, търсяше сабіѣтъ си, и ся бореше, както Іаковъ, срещу невидимъ вѣдѣ,